

SCHNODIG

HJELP

Flagget i bakken

Er det du som ligger våken?
Hører plikten rope i tåken?
Er det du som ikke får sove?
Som gjerne skulle slutte å love?

Når du gir dem alt du kan
Og likevel ikke ser land
Når det beste ikke er nok
Og din stolthet spiser deg opp

Kontroll på kontinentet
Den skiten må gjerne vente
Det du skal min gode venn
Ta kontroll over himmelen

Få det fint i hodet ditt
Få litt orden på livet ditt
Bli din egen beste venn
Ta kontroll over himmelen

Ikke tro du får takk om du knekker
Intet vinnerlodd du trekker
Når du ikke virker lenger
Gir du ingen det de trenger

Den dagen det sier stopp
Når du ikke når neste topp
Når ikke mye og ikke langt
Er altfor mye forlangt

Du er ikke noens trell
Ta litt hensyn til deg selv
Bare ta deg selv i nakken
Og sett flagget ditt i bakken

En nesten vanlig mann

Jeg gikk meg over sjø og land
Der møtte jeg en mann
Han sa til meg:
Jeg er sånn som deg
En nesten vanlig mann

Hver poplåt fra det ganske land
Det er noe som jeg kan
Det er ikke galt
Det er helt normalt
Jeg gjør så godt jeg kan

Med jordbær, sprit og blandevann
Er jeg nesten vanlig mann
Jeg danser rundt
Nerver i en bunt
En nesten vanlig mann

Jeg har prøvd å være som andre
Jeg har prøvd å være normal
Jeg er ganske god
Så det gjør ikke noe
At jeg også er litt gal

Jeg liker pene damer
Jeg kunne kanskje likt en mann
Hva vet vel jeg?
Er det noe for meg?
En nesten vanlig mann?

Jeg kan være redd for puta
Og speilet kan være slem

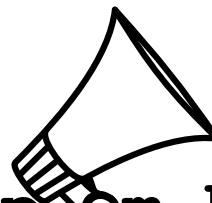
((Frykten))

Det vil ikke hjelpe
å grave seg ned
Når alt kommer til alt
har jeg ingen tro på det
Selv når hele verden
går på tverke
Er det ingen der ute
som det hjelper å kverke

Verdens kake har
blitt stadig større
Hva er så galt?
må du gjerne spørre
Problemet i det store og hele
Er at verden ikke evner å dele

Stadig mer
går til veldig få
Det er ikke
andre de tenker på
Når folk ikke føler seg trygge
Det er da de blir riktig stygge

Det vil ikke hjelpe
å spre mere hat
Jeg ber deg, tenk deg om,
ikke gi frykten mere mat
Problemet er ikke det
at folk vil oss ille
Men at all verdens grøde
snart går til spille

Et rop om hjelp

Nå dør det så mange helter
Faktisk en og annen venn.
Vi får stikke fingeren i jorda
Vi er blitt gamle min venn

Jeg kjenner årene løpe fra meg
Jeg er hverken ung eller sprek
Det kunne vært så mye bedre
Men ikke alt skal være en lek

Jeg kan leve med at kroppen er gammel
Ser ut som voks med hår
Og at voksen ser ut til å smelte
Litt mer for hvert år som går

Jeg tror ikke at det er ungdommen
Som det er noe i veien med
At vi er de bakstreverske
Kommer aldri til å like det

Jeg er ikke bare gretten
Jeg blir beint frem sur og lei
Når jeg ser at de kjipe gubbene
Ikke er noe eldre enn meg

Jeg vet at jeg har blitt gammel
Jeg blir tidsnok gretten og slem
Jeg vet at jeg har blitt gammel
Men jeg trenger ikke være som dem

Slegge

Vet hvem jeg er
Vet hvor jeg går
Jeg har en rytme
Og et hjerte som slår

For lange dager
For lyse netter
En melodi å leve
Livet etter

Når miraklene holder seg unna
Og alt er bare vondt
Sørg for å holde hodet kaldt
Ikke finn på noe dumt

Når miraklene holder seg unna
Og livet er ei megge
Grip skjebnen fast i halen
og sving den som en slegge

Har mye å gjøre
Har mye å lære
Jeg tror jeg vet
Hvem jeg vil være

For vonde tider
Og gode dager
Burde jeg skrive
Min egen slager

Jeg blir holdt med selskap
av meg selv
Tidlig en morgen
og seint en kveld
Ord som leker i hodet mitt

Drive dank

En dress uten vest er bare slurv
En mann uten skjegg er en spurv
Jeg kjører en stor svart sykkel
Med en diger handlekurv

Jeg har bare en skavank
Jeg vil egentlig bare drive dank
Jeg vil bare kle meg pent og aldri
Stole på en som er slank

Jeg vil gjøre så lite jeg kan
Selv om jeg vet at det ikke går an
Selv når jeg tror jeg ikke gjør noe
Blir jeg sliten, trist og lei

Det er rett og slett for tungt
Å skyve verden foran meg
Selv når jeg tror jeg ikke gjør noe
Blir jeg sliten, trist og lei

Jeg har tenkt og jeg har grunnet
Filosofert og jeg har fundert
Og en ting det vet jeg sikkert
Å drive dank er undervurdert

Jeg vil høre den gode musikken
Gi mer faen i politikken
Jeg vil nyte den gode praten
Jeg vil spise den gode maten

Dynamo

Verden blir stadig bedre
Og stort sett henger vi med
Med stadig større fremskritt
Det skal ikke stå på det

Vi reiser med nettets hastighet
Kanskje mer enn vi håndterer
Fremtiden er ikke helt hva den var
Men bedre enn vi fortjener

Kjære fine dynamo
Jeg vet at det må bli oss to
Nå skal vi ut og spinne
Med deg har jeg alt å vinne

Dynamo så full av kraft
Deilig elektronisk saft
Du gir meg lys og varme
En unik elektrisk sjarme

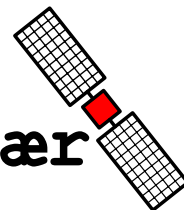
Fortiden er så trygg og god
Der kan det aldri hende noe
Den fremtiden som vi reiser til
Forteller oss ikke hva den vil

Med alt for mange inntrykk
Blir vi pakket inn i bobler
Alene foran hver vår skjerm
Avstanden mellom oss dobler

Jeg fikk aldri noen strålepistol
Ingen flygende tallerken
Fremtiden er ikke hva den var
Den har lite sus i serken

Kjære fine dynamo
Jeg vet at det må bli oss to
Nå skal vi ut og spinne
Med deg har jeg alt å vinne

Dynamo så full av kraft
Deilig elektronisk saft
Myttji lys og myttji varme
En unik nostalgisk sjarme

Geostasjonær

Jeg hadde slik hjelp på veien opp
Nå henger jeg her på verdens topp
Støttemannskaper og bakkekontroll
Blinkende lamper på en stor konsoll

Jeg beveger meg fort som bare det
Og så lenge jorden følger med
Vil det se ut som om jeg henger her
Det vi kaller geostasjonær

Men farten minker og banen forfaller
Ubønnhørlig er det jorden som kaller
Enn så lenge kan ingen se det
De er i en annen verden der nede

Støttemanskapene er ikke klare
Og fjellene der nede er digre og harde
Snart en dag må jeg ramle ned
Hverken jeg eller verden er klar for det

Jeg beveger meg fort som bare det
Og så lenge jorden følger med
Vil det se ut som om jeg henger her
Det vi kaller geostasjonær

Mine mentale retroraketter
Hjelper ikke mot våkenetter
Enn så lenge så henger jeg her
Nesten helt geostasjonær

Røkla og meg

Det har vært meg mot røkla
Og det var røkla mot meg
Men hva skjer med røkla
Når den er deg og meg ?

Du vet hvor fint det er
Når det er noen og oss
Så fint å være i flertall
Når hele nettet sloss

Så når ulvene uler
Og jeg uler med
Så må jeg kjenne etter
Om jeg kan leve med det

Ofte kan det hende
At flokken har rett
Men det å ule med
Er ofte alt for lett

Sånn er det med røkla
Når den moser i vei
Den er det stygge dyret
I både deg og meg

Den er ganske vrien
Den er ganske lei
For hvem er den neste
Som bør passe seg?

Ikke så lett å vite
Når har nok blitt nok
Hvor lenge er det greit
Å jakte i flokk?

Siste dans

Dansegulvet lever
Nok en liten stund
Siste takter sammen
Før vi går vår vei

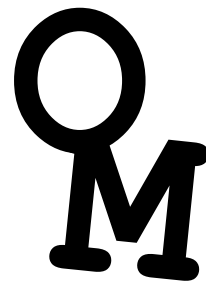
Siste dans er nå
DJ pakker ned
Trøtte smilefjes
Noen har gitt opp

Kvelden er over
Byen den sover
Send meg hjem
Til min seng

Ikke mer servering
Ølkrana er stengt
Lufta har gått ut
Og jeg vil bare hjem

Lyset er skrudd på
Stedet stenger ned
Snakker bare skit
Jeg må stikke nå

Det har skjedd mye Schnodig siden sist. Vi fyker inn i fremtiden med livets hastighet. Jo lenger vi kommer, jo eldre blir vi. En gang i tiden var det noe positivt, men er en stund siden. Vi fikk aldri våre egne romskip, strålepistoler eller lyssverd. Ikke en lusen jet pack en gang. Til gjengjeld fikk vi synthesizerne vi drømte om, så mange, fine synthesizere. I denne fremtiden bruker nesten alle som lager musikk synthesizere, men det betyr ikke at de lager den musikken vi drømte om. Det må vi nesten gjøre selv, så vi har en ny plate og fargestifter til. Den bærer preg av at vi er blitt eldre og klokere, i hvert fall eldre. Og om elektronisk musikk er kulere enn noensinne, er vi nok mest kule blant våre egne. De drar nok på åra de og. Vi er i beste fall spreke for alderen. Kanskje. Det skulle vært lett, men det var ikke det, denne gangen heller.

Vi har ropt om hjelp, og vi har fått det. Vi har til og med fått hjelp uten å be om det. Vi har mye å være takknemlige for. Stig Krogstad driver Bamsescenen på Oslo Pride. For noen spillejobber han har gitt oss der, og for en mann. Vi ble ikke popstjerner, men Stjernepose på NRK P13 spilte oss så ofte at vi nesten fikk smaken av å være det. Kant Kino, Morganix og SKL omarbeidet Schnodiglåter til en EP'en Never Vrengt Rundt. Flinke folk, og så trivelige da. Morgan Morganix Lindsrøm hjalp oss på sangen "Et rop om hjelp". Kari Hardersen Soós, Karine Kristiansen, Melinda Leung, Torkel Westgaard og Tuva Skjelbred Nodeland koret på "Siste dans". Tuva koret på "Flagget i Bakken" også. Det kom overraskende mange folk på noen av konsertene våre, og selv når det ikke var fullt, var det alltid noen som sørget for å holde stemningen oppe.

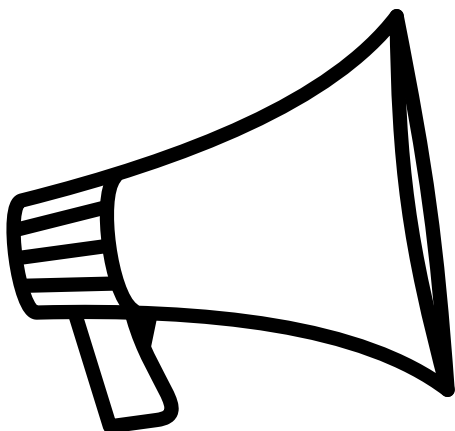
Går det som sist, så kommer vi nok til å ha det forferdelig morsomt med plata. Går det som sist, blir det faktisk flere andre som koser seg med plata også. Vi håper det. Vi kan leve med det.

Inntil videre roper vi i skogen.

ET ROP OM HJELP

1. Flagget i bakken	4:05
2. En nesten vanlig mann	4:05
3. Frykten	3:46
4. Et rop om hjelp	3:35
5. Slegge	4:21
6. Dynamo	3:47
7. Drive dank	3:45
8. Geostasjonær	4:06
9. Røkla	4:05
10. Siste dans	3:44

Tollef Ladehaug har skrevet tekstene. Per-Christian Nielsen har skrevet musikken, og mikset, med unntak av Slegge. Den har Christer Eriksen skrevet. Christer har også sunget det aller meste. Morten Lund har mastret plata. Sist, men ikke minst, har Per-Christian utformet omslaget.

Denne platen har Schnodig skrevet, spillt inn og gitt ut selv.

©Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International Public License.

Du kan laste ned plata på www.schnodig.no/hjelp,

og kontakte oss på schnodig@synth.no.

Utgitt i 2019